

4. De Koning en het Koninkrijk

Heeft u voor uzelf antwoord gegeven op de vragen aan het eind van de vorige studie? Het eenvoudige antwoord is dat Hij komt om Koning te zijn. Dit betekent dat, wanneer u bidt: "Uw koninkrijk kome", u God vraagt de Koning naar de aarde te zenden, om het bestuur over de wereld in handen te nemen.

U zult zich herinneren dat het enorme beeld van de menselijke heerschappij in de profetie van Daniël 2, werd vernietigd door een steen die steeds groter werd en uiteindelijk de gehele aarde vulde. Die steen is een symbool van de Here Jezus Christus, die zal komen "met grote kracht en heerlijkheid" (Mattheüs 24:30). Hij komt dus om te regeren. Om dat te kunnen doen, zal Hij eerst alle menselijke regeringen opruimen. Dit roept een confronterende vraag op: Behoort u tot deze wereld met zijn hebzucht, trots, geweld en bedrog? Is het antwoord ja, dan zult u zeker niet willen dat Christus nu al komt, en zal Hij zeker niet blij zijn om u te ontmoeten. Indien aan de andere kant zijn maatstaven ook de uwe zijn, zal zijn komst de vervulling zijn van uw diepste verlangens.

Een koninklijke titel

Maar laten wij eerst bekijken of Jezus inderdaad de door God aangestelde Koning is. Er is in de Schrift zo veel bewijs, dat we niet anders kunnen dan concluderen dat zij die hiervan onwetend zijn, de Bijbel niet (goed) lezen.

De naam *Christus* (Grieks), *Messias* (Hebreeuws) duidt Koningschap aan. Het is een titel, die *Gezalfde* betekent. Het was de gewoonte van de Israëlieten hun koningen met olie te zalven. Toen Petrus beleed dat Jezus "de Christus, de zoon van de levende God" was, gaf hij aan dat hij de beloofde Koning had herkend.

De aankondiging van de engel

Toen de engel Gabriël Maria berichtte dat zij een zoon zou baren wiens naam Jezus zou zijn, sprak hij ook over de bestemming van dit bijzondere Kind.

Hoe zijn boodschap luidde, staat in Lukas 1 de verzen 30, 31 en 32.

Het is vreemd en treurig dat zo veel mensen die bekend zijn met deze bekende passage, geen idee hebben hoe die verder gaat. Zij weten wel van de aankondiging van de geboorte, maar niet waarvoor deze unieke Mens was bestemd.

Waarmee de engel zijn woorden vervolgde, leest u in de verzen 32b en 33.

Dit maakt duidelijk dat Jezus Koning moest zijn. Tot nu toe is deze belofte niet vervuld. Moeten wij dan veronderstellen dat zij die Jezus aan het kruis nagelden Gods voornemen vrijdelden? Volstrekt niet! Het feit dat God Jezus uit de doden opwekte, spreekt van het tegendeel. Omdat Hij leeft in de hemel, kan en zal God Hem als Koning naar de aarde zenden. Er klinkt een uitdaging in Paulus' woorden tot de mensen van Athene:

U kunt die lezen in Handelingen 17 de verzen 30 en 31

Lukas vertelt in zijn evangelie dat Jezus een gelijkenis uitsprak, omdat mensen dachten "dat het Koninkrijk God onmiddellijk zou aanbreken" (19:11). Die gelijkenis ging over een man van hoge komaf, die naar een ver land ging om de koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en daarna terug te keren. Het is duidelijk dat Jezus over Zichzelf sprak. Het verre land waar Hij heen moest gaan om de regeringsbevoegdheid te ontvangen, was de hemel, van waaruit Hij op de door God bestemde tijd zou terugkeren naar de aarde om zijn door God gegeven bevoegdheid uit te oefenen.

Het komende Koninkrijk

De heerlijkheid van het uiteindelijke vooruitzicht gaat alle beschrijving te boven, omdat Jezus zo wonderbaarlijk geschikt is de wereld te regeren. De noodzaak van één wereldregering is al lang erkend. De hoogste heerser daarin zou echter volmaakt rechtvaardig moeten zijn en absolute macht moeten bezitten. Geen van deze beide eigenschappen zou van enig nut zijn zonder de andere. Een regeerder die rechtvaardige wetten uitvaardigt, maar de macht niet heeft ze uit te voeren, zou een machteloze goedwillende zijn; en een regeerder met absolute macht, maar zonder rechtvaardigheid, zou een tiran zijn. De Here Jezus heeft de wereld al het overtuigend bewijs van zijn rechtvaardigheid gegeven; en hoewel Hij zich tijdens zijn leven onder het volk Israël aan het menselijke gezag onderwierp, liet Hij duidelijk zien welke machtsbronnen Hem ter beschikking stonden. Er zijn in het Oude Testament vele heerlijke beschrijvingen van de gezegende toestand van de aarde, wanneer de door God aangestelde Koning zal regeren. Psalm 72 spreekt gloedvol over de heerschappij van Christus!

Lees nu zelf de verzen 8 tot en met 17 van deze Psalm 72.

Even mooi zijn de woorden van Jesaja. Hij begint met de eigenschappen van de Koning, en vervolgens geeft hij een geestdriftige beschrijving van het Koninkrijk:

U vindt ze in hoofdstuk 11. Lees hier de verzen 1 tot en met 9.

Een heerlijke tijd ligt dus voor u, wanneer de aarde vol zal zijn van Gods heerlijkheid in Zijn Zoon. Maar dit kan niet gebeuren zonder drastische veranderingen.

De troon van David

De engel Gabriël vertelde Maria over haar zoon "God, de Heere, zal Hem de troon van zijn Vader David geven (Lukas 1:32). Om te weten wat hier bedoeld wordt, moeten we naar het Oude Testament. Er was een tijd dat het volk Israël zijn eigen koningen had. David was de grootste van hen, en God deed hem een plechtige belofte.

Deze belofte vindt u in 2 Samuël 7 de verzen 12 tot en met 16.

Volgens de uitleg in het Nieuwe Testament zou de uiteindelijke vervulling in de verre toekomst liggen. Een groot Koning zou verschijnen, die de Zoon van David en de Zoon van God zou zijn. Hij zou een eeuwig Koninkrijk vestigen. Op deze belofte waren de woorden van de engel Gabriël gebaseerd:

In Lukas hoofdstuk 1 kunt u in de verzen 32 en 33 lezen wat hij tot Maria zei.

Het verband tussen de belofte aan David en de boodschap aan Maria is onmiskenbaar. In beide passages vinden we: zoon van David, zoon van God, een groot Koning, een blijvend Koninkrijk.

Profetieën van de Messias

In het Oude Testament vinden we telkens weer vermeldingen van Gods verbond met David. Deze heerlijke beloften aangaande de toekomstige Koning bewogen koning David ertoe tot God te bidden en lofzangen te zingen in zijn Psalmen. En in moeilijke tijden werden de harten van profeten als Jesaja en Jeremia verheugd, door het vooruitzicht van de heerschappij van Davids grote Zoon.

Jesaja hoofdstuk 11 hebben we al onder ogen gehad. Dit is de profetie die begint met de woorden: "Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isai, en een loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen". De beeldspraak is die van een stamboom. Bijbellezers zullen weten dat Isai Davids vader was. Deze profetie gaat dus over de Koning, die een afstammeling van David moest zijn. Maar let op de woorden: "een loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen". De wortels van de boom gaan dieper dan David of Isai, en wijzen vast en zeker op eerdere beloften van God aan Abraham, en nog eerder aan Adam en Eva.

U kunt ze lezen in Genesis 3 vers 15 en Genesis 22 de verzen 17 en 18 (zie voor de uitleg van nageslacht Galaten 3 vers 16).

Andere belangrijke aanwijzingen, in het licht van het Nieuwe Testament, betreffende de Koning die zal komen, zijn te vinden in, bijvoorbeeld, Micha, die

vertelt dat Hij geboren zou worden in Bethlehem, de stad van David; en in Zacharia dat hij Jeruzalem op een ezel zou binnenrijden. Uit een grote hoeveelheid oudtestamentische voorzeggingen hadden de Joden zich een beeld moeten kunnen vormen van de beloofde Koning, en zich kunnen voorbereiden op zijn komst.

Nationale ramp

Maar toen Hij inderdaad kwam, waren de Joden totaal verrast en (h)erkenden Hem niet. Wat ging er mis?

Omstreeks de tijd dat Jezus van Nazareth – zoals men Hem noemde – zich aan de Joden voorstelde, keken zij wel degelijk uit naar een Messias. De Romeinen overheersten dit trotse, vaderlandslievende volk, dat wrok koesterde over deze vernederende onderworpenheid aan Rome. Zij wilden hun eigen koning. Jezus van Nazareth leek de Man te zijn op wie zij wachtten. Hij was geboren op de juiste plaats en tijd wat de oudtestamentische voorzeggingen betrof. Hij was voortgekomen uit de juiste stam, en bovendien uit de goede familie – hij was een afstammeling van David. Bovendien deed Hij wonderen, was Hij een buitengewoon bekwame Leraar en een Man van onberispelijk karakter. Hij had alles! Vanuit Joods standpunt gezien had Hij eigenlijk té veel. Tot hun ongenoegen vond Hij andere dingen belangrijker dan het worden van de politieke leider van de Joden. Hij scheen minder belang te hechten aan het politieke aspect van het beloofde Koninkrijk, en zich te concentreren op de morele aspecten ervan – zoals die zijn te vinden in de Bergrede.

Sommige Joden werden ongeduldig; anderen koesterden wrok; veel leiders benijdden Hem om de invloed die Hij had op het gewone volk. Deze mensen hadden zich al in gedachten een beeld gevormd van de Messias die zij wensten. Zij hadden zich Hem meer voorgesteld vanuit hun eigen menselijke opvattingen dan volgens de oudtestamentische profetie. De Messias van hun dromen was naar hun eigen beeld gemaakt, als hun gelijkenis. Dat Jezus niet in dit door hen gevormde beeld paste, was de reden dat zij Hem verwierpen. Het liep uit op een samenzwering, valse getuigen, een onwettig proces en een onterechte veroordeling; dan geseling; vervolgens kruisiging tot de dood. Voor de door mensen verworpen Jezus was het een korte periode van pijn en schande. Voor het volk dat Hem verwierp was dit het meest rampzalige keerpunt in hun geschiedenis.

Boven Jezus' kruis stonden de woorden: DIT IS DE KONING VAN DE JODEN, bedoeld als Romeinse hoon richting de Joden, maar tegelijkertijd de boodschap van God Wie zij gekruisigd hadden. Gods plan met Jezus was niet ten einde gekomen. Jezus is en blijft de Koning, ook al is Hij gestorven; want God heeft Hem opgewekt uit de doden en eeuwig leven gegeven, zodat Hij de Koning kan zijn die eeuwig zal regeren.